

Leszek Pawłowicz

Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową

**Kto zapłaci za transgraniczny
kryzys bankowy
na europejskim rynku finansowym?**

Obecna architektura sieci bezpieczeństwa finansowego (*Financial Safety Net*) w Unii Europejskiej:

- **nie jest adekwatna do stopnia integracji rynku finansowego, a w szczególności do skali transgranicznej aktywności banków i centralizacji zarządzania ryzykiem**
- **nie gwarantuje bezpieczeństwa (stabilności) całego systemu?**
- **powoduje, że internacjonalizacji korzyści w okresie koniunktury może towarzyszyć nacjonalizacja strat w okresie kryzysu**

W sytuacji kryzysowej, ryzyko kraju goszczącego jest wyższe bo:

- ✓ **łatwo poprawić sytuację spółki dominującej kosztem spółki zależnej**
- ✓ **ma miejsce konflikt interesu nadzorcy z kraju macierzystego, w sytuacji gdy spółka dominująca jest w złej sytuacji:**
 - **czy działać w interesie stabilności narodowego systemu bankowego ?**
 - **czy działać w interesie stabilności holdingu ponadnarodowego ?**

Punktem startu do budowy nowej architektury sieci bezpieczeństwa finansowego powinno być uzgodnienie zasad podziału kosztów ewentualnego kryzysu bankowego.

Najpierw zasady, potem konkretne propozycje.

Cztery zasady są, moim zdaniem, najważniejsze:

- ① Koszt kryzysu bankowego nie powinien obciążać wyłącznie podatników. Partycypacja prywatnego kapitału w kosztach bezpieczeństwa finansowego w Unii Europejskiej powinna być znaczna**
- ② Klucz podziału kosztów fiskalnych ewentualnego kryzysu między poszczególne kraje powinien być adekwatnych do potencjalnych konsekwencji kryzysu dla poszczególnych krajów**
- ③ Powinna być wspólna odpowiedzialność fiskalna krajów goszczących i macierzystego, ponieważ tylko wówczas można oczekiwać efektywnej kooperacji władz nadzorczych**
- ④ Powinna obowiązywać zasada solidarności krajów członkowskich UE, ponieważ stabilność jest dobrem publicznym**

Te cztery zasady spełnia np. rozwiązanie trypoziomowe

I poziom: Federalny Fundusz Gwarancyjny (*E. Srejber*)

np.10 mld euro

ze składek 30 – 40 transgranicznych banków komercyjnych

II poziom: odpowiedzialność materialna kraju goszczącego i macierzystego w proporcji do wartości zobowiązań

np. 10 mld euro

III poziom: odpowiedzialność solidarna, gdy koszt kryzysu przekroczy np. 20 mld euro w proporcji do potencjału kraju (np. wg klucza kapitałowego EBC)

(*C. Goodhart i D. Schoenmaker*)

np. 10 mld euro

Leszek Pawłowicz
Wiceprezes Zarządu IBnGR
tel. (58) 52 44 901
fax. (58) 52 44 909
e-mail: lech@gab.com.pl

Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową
ul. Do Studzienki 63
80-227 Gdańsk
www.ibngr.pl